

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் இனிமையானவராக ஆகி இருக்க வேண்டும். கருத்து வேறுபாட்டில் வரக் கூடாது. எந்த ஓர் அழுக்கான பழக்கமும் இருந்தால் அதை விட்டுவிட வேண்டும். யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது.

கேள்வி:

எல்லா பிறவிகளிலும் உயர்ந்த பதவி பெறுவதற்காக எந்த மாதிரி இரக்கம் தன் மீது அவசியம் வைக்க வேண்டும்?

பதில்:

தன்னை தானே உள்ளுக்குள் சோதித்து என்னென்ன கெட்ட பழக்கங்கள் உள்ளனவோ, கோபம் முதலிய விகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை வெளியேற்றிவிட வேண்டும். இனிமையானவராக ஆகி இருக்க வேண்டும். ஒருவரின் ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டும். கருத்து வேறுபாட்டில் வரக் கூடாது. எந்த ஒரு தீய விஷயங்கள் பற்றிய பேச்சையும் கேட்கக் கூடாது. பேசவும் கூடாது -- இது தான் தன் மீது தான் இரக்கம் கொள்வதாகும். இதன் மூலம் தான் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உயர்ந்த பதவி கிடைக்கும். யார் தங்களின் மீது இரக்கம் கொள்வதில்லையோ, அவர்கள் 21 பிறவிகளின் சுகத்திற்குக் கோடு (வரம்பு) போட்டு விடுகின்றனர்.

பாடல்:

ஓம் நமோசிவாய

ஓம் சாந்தி.

சிவபாபாவின் மகிமையைக் குழந்தைகள் கேட்டீர்கள். இந்த மகிமையை யார் செய்கிறார் மற்றும் யார் அறிவார்? பிராமணகுல பூஷணர்கள், அதாவது, பரமபிதா பரமாத்மா எந்தப் புதிய மனித சிருஷ்டியின் சம்பிரதாயத்தினரைத் தம்முடையவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டுள்ளாரோ, அல்லது ஜென்மம் கொடுத்துள்ளாரோ, அவர்கள் தான் அறிவார்கள். ஏனென்றால் முதல்-முதலில் இந்த சிருஷ்டியில் அதே பிரம்மா மூலமாக பிறவி எடுக்கின்றனர். நீங்கள் முதல்-முதலில் பரமபிதா பரமாத்மா மூலமாக பிறவி எடுத்தது போல். ஆக, அவர் அனைவரின் உதவியாளர், முழு உலகத்திற்கும் உதவி புரிபவர். அனைத்து துக்கங்களையும் போக்குபவர். மனிதர்கள் அதிக துக்கத்தில் உள்ளனர். ஏனென்றால் இப்போது கலியுகத்தின் கடைசி. ஆக அனைவருக்கும் உதவி (நன்மை) செய்பவராக ஆகிறார். பிறகும் கூட, பொதுவாக மற்றும் குறிப்பாக என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன இல்லையா? குறிப்பாக பாரதத்தினுடையது. அதிலும் குறிப்பாக யார் அநேக பிறவிகளின் கடைசி பிறவியில் வந்து சந்திக்கின்றனரோ, அதாவது முதல்-முதலில் சிருஷ்டியில் வருகிறவர்கள். குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள் எப்படி அவர் வந்து அனைவருக்கும் உதவுபவராக ஆகிறார் என்பதை. பக்தர்கள் பகவானை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் பகவானைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. எப்போது பகவானைப் பற்றியே அறிந்து கொள்ளவில்லையோ, அப்போது பகவான் படைக்கும் புதிய பிரம்மா முகவம்சாவளி பற்றியும் அறியவில்லை. பரமபிதா பரமாத்மா வந்து முதல்-முதலில் பிராமண சம்பிரதாயத்தினரைப் படைக்கிறார். இது யாருக்கும் தெரியாது. ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருப்பதோ சத்யுகத்தில். மற்றப்படி சங்கமயுகத்தை மறந்து விட்டுள்ளனர். ஏனென்றால் கீதையின் பகவானையே துவாபர யுகத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டனர். சத்யுகத்தின் ஆரம்பம் மற்றும் கலியுகத்தின் கடைசியாகிய சங்கமயுகம் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. கீதையின் பகவான் பற்றியும் தெரியாது. கீதையோ அனைத்து சாஸ்திரங்களின் தாய்-தந்தை ஆகும். வெறுமனே பாரதத்தின் சாஸ்திரங்களுக்கு மட்டும் தாய்-தந்தை என்பது கிடையாது. பெரியதிலும் பெரிய சாஸ்திரங்கள் முழு உலகத்திலும் என்னென்ன உள்ளனவோ, அனைத்திற்கும் தாய்-தந்தையாகும். பகவான் சொல்கிறார் - நான் உங்களுக்கு மீண்டும் சகஜ இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறேன். அதற்கு பிறகு கீதை எனப் பெயர் வைத்துள்ளனர். ஆக, தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது, நாம் புதிய கீதையைச் சொல்கிறோம். பழைய கீதையோ, குறையுள்ளதாக ஆகி விட்டது. இதுவோ பகவான் தாமே தமது கமல வாயின் மூலம் அமர்ந்து சொல்கிறார். உங்களுடைய புத்தியில் பரமபிதா பரமாத்மா மட்டுமே நினைவில் வருகிறார். அவர் சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர், அனைவருக்கும் நன்மை செய்பவர். கிருஷ்ணரை அனைவருக்கும் உதவி செய்பவர் எனச் சொல்ல

மாட்டார்கள். பகவான், சிருஷ்டியைப் படைப்பவர் ஒருவர் தான். கிருஷ்ணரோ, சுயம் தாமே ஒரு படைப்பாக உள்ளார். தோட்டத்தின் முதல் தரமான மலராக உள்ளார். பரமபிதா பரமாத்மா தோட்டக்காரர் என்றும் சொல்லப் படுகிறார். படகோட்டி என்றும் சொல்கின்றனர். இவர் எப்படி படகோட்டி ஆவார் என்று மனிதர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நிச்சயமாக சாரமற்ற உலகத்திலிருந்து அழைத்துச் சென்று பிறகு இங்கே புதிய உலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார். இங்கேயே தான் மலர்களின் தோட்டத்தை உருவாக்குகிறார். பக்தர்களாக ஆகிவிட்ட குழந்தைகள் அனைவரையும், பகவானின் உண்மையான குழந்தைகளாக இருந்த அவர்களை மாயா துக்கம் நிறைந்தவர்களாக ஆக்கி விடுகின்றது. பகவானோ ஒருவர் தான். அவர் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் நிச்சயமாக சுகம் தருகிறார். யாராவது ஒருவருக்கு சுகம் கொடுப்பார்களானால் அப்போது அவர்களை நினைவு செய்கின்றனர். மனைவி, கணவனை அல்லது குழந்தை, தந்தையை அல்லது நண்பர், நண்பரை நினைவு செய்கின்றனர். நிச்சயம் அவர் சுகம் கொடுத்திருக்கக் கூடும் சகோதரனிடம் கூட நண்பர் ஆகி அன்பு செலுத்துகிறார், காரணம் சுகம் தருகிறார். எனவே சுகம் தருபவரைத்தான் நினைவு செய்யப்படுகிறது. இப்போது முழு சிருஷ்டியின் மனிதர்கள் பக்தர்களாக உள்ளனர். மனிதர்களுக்குத் தான் 84 பிறவிகள் என்பது பாடப் பட்டுள்ளது. நாய் பூனைக்கு 84 பிறவிகள் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆத்மா-பரமாத்மா நீண்ட காலமாகப் பிரிந்து இருந்தனர் என்று பாடப்பட்டுள்ளது.... இச்சமயம் சந்திப்பின் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. பரமபிதா பரமாத்மா அனைத்துக் குழந்தைகளின் நடுவில் வருகிறார். கூட்டம் (சபை) கூடியிருக்கிறது இல்லையா? ஒன்று சுகத்தின் கூட்டம். இன்னொன்று துக்கத்தினுடையது. சத்யுகத்தில் இருப்பது சுகத்தின் கூட்டம். இங்கோ துக்கத்தின் கூட்டம் என்று தான் சொல்வார்கள். யாராவது இறந்து போனாலும் துக்கத்தின் கூட்டம் கூடிவிடுகிறது. யாரேனும் பெரிய மனிதர் இறந்து விட்டால் சோகத்தில் கொடியைக் கீழே இறக்கி விடுகின்றனர். ஆக, துக்கத்தின் கூட்டம் ஆகிறது இல்லையா? பக்தர்கள் அதிக துக்கம் நிறைந்தவர்களாக ஆகின்றனர் என்றால் பகவானை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் அவரைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. அவர் தான் நம்மைப் படைத்தார் என்று சொல்லவும் செய்கின்றனர். கடைசியிலும் கூட அவரை அறிந்து கொள்வார்களா அல்லது மாட்டார்களா? முடிவில் மகிமை பாடுகின்றனர், பகவானே, உங்கள் லீலை அளவற்றது. மகிமை பாடப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா இல்லை என்றால் சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் ரகசியத்தை யார் சொல்வார்? யார் நம்மைச் சக்கரவர்த்தி ஆக்குவது?

இப்போது சங்கமயுகத்தில் நீங்கள் சதா துக்கத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கான முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சங்கமயுகம் ஒன்றும் பெரியது கிடையாது. உங்களுக்கு இது புதிய பிறவி. இது சிறிய யுகம் -குழந்தைகளாகிய நம்முடைய புருஷார்த்தத்திற்காக. பரீட்சை பெரியதாகும். இதன் பாடம் மற்ற அனைத்துப் பரீட்சைகளில் இருந்து தனிப்பட்டதாகும். 5 விகாரங்களை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். அநேக மனிதர்கள் சொல்கின்றனர், தூய்மையாக இருப்பது முடியாத காரியம், இல்லற விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே மாயாவை வெல்வதோ மிகவும் கடினம். அப்படிப்பட்ட ஒரு குரு கிடைப்பது அரிது. சந்நியாசிகளும் வீடு-வாசலை விட்டுச் சென்றாலன்றி தூய்மையாக இருக்க முடிவதில்லை. இப்போது பாபா இந்த மாயாவின் மீது வெற்றி பெறுவதற்கான யுக்தி சொல்கிறார். எப்படி கல்பத்திற்கு முன்பும் கூட கற்றுத் தந்தாரோ, அது போலவே. எப்போது பாபா கற்பிக்கிறாரோ, அப்போது நாம் பக்தரிலிருந்து ஞானி ஆகிறோம். இது தான் பாரதத்தின் புராதன ஞானம் மற்றும் யோகம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இதை உலகத்தில் யாருமே அறிந்திருக்கவில்லை. பாபா புரிய வைக்கிறார், இந்த ஞானம் மறைந்து விடுகிறது. மேலும் இந்த தேவதா தர்மமும் கூட மறைந்து விடுகின்றது. டிராமாவிலேயே அப்படித் தான் உள்ளது. எப்போது தர்மம் மறைந்து போகிறதோ, சிருஷ்டி துக்கம் நிறைந்ததாக ஆகிறதோ, அப்போது தான் பகவான் வந்து மீண்டும் ஸ்தாபனை செய்வார். இதுவும் கூட யாருக்கும் தெரியாது -- அதாவது கலியுகத்தின் ஆயுள் எப்போது முடிவடைகிறது? நீங்கள் தான் தந்தையையும் இந்த டிராமாவின் முதல்-இடை-கடை பற்றியும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு சாதாரணமாக இருக்கிறீர்கள் -- கூனிகள், அகல்யாக்கள்! ஆனால் ஞானம் எவ்வளவு உயர்ந்தது! தங்களின் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். சிறிது நேரமாவது யாரேனும் நினைவு செய்தாலும் கூட நல்லது தான். ஆனால் யாராவது கேள்வி கேட்கின்றனர், அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வரவில்லை என்றால் நாங்கள் இப்போது தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பதில் சொல்ல வேண்டும். எங்களை விடச் சிறந்தவர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் உங்களுக்கு நல்லபடியாகப் புரிய வைக்க முடியும். தனது அகங்காரத்தைக் காட்டக் கூடாது. சொல்ல வேண்டும் -- எங்கள் பெரிய சகோதரி அவர்கள் மிகவும் சிறந்தவர். நீங்கள் பிறகு ஏதேனும் ஒரு சமயம் வருவீர்களானால் புரிய வைப்பார். யாராவது அந்த மாதிரி கேள்வி கேட்கின்றனர், அதற்கு சிறந்தவராலும் பதில் தர முடியவில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போது சொல்ல

வேண்டும் -- நாங்களெல்லாம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கடைசி வரை படித்துக் கொண்டே இருப்போம். ஆழத்திலும் ஆழமான ஞானத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம். இந்தப் பாயின்ட்டை இன்னும் எங்களுக்குப் புரிய வைக்கவில்லை. இது நிச்சயமாக இவ்வளவு காலம் ஆகியிருக்கிறதென்றால் இன்னும் ஆழமான பாயின்ட் ஏதோ பாக்கி உள்ளது. அதைச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். பாடசாலையிலும் கொஞ்சம்-கொஞ்சமாகத் தான் கற்றுத்தரப் படுகிறது. ஒரே நாளில் ஞானம் முழுவதும் கிடைத்து விடும் என்பதில்லை. அது போல் இங்கேயும் படிப்பில், யோகம் செய்வதில் தங்களுக்குச் சமமாக ஆக்குவதில் சமயம் பிடிக்கிறது. பாபா நாளுக்கு நாள் சுலபமாக ஆக்கிப் புரிய வைக்கிறார். பகவான் ஒருவர் தான். அவரைத் தான் அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். பகவான் தான் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார் என்றால் நிச்சயமாக தேவதை ஆக்குவதற்காக சங்கமயுகத்தில் தான் இராஜயோகம் கற்றுத் தருவார். ஆகவே நடத்தையும் கூட அது போல் இருக்க வேண்டும். எப்போது பாவங்கள் அழிந்து விடுகின்றனவோ, அப்போது வெற்றிமாலையின் மணியாக ஆவீர்கள். அதற்கு சிறிது காலம் பிடிக்கிறது.

இது அழகிய இனிமையான சங்கமயுகத்தின் திருவிழா. முழு உலகத்தின் மனிதர்கள் பக்தர்கள் என்பதைப் புரிய வைக்க வேண்டும். பகவானுக்காக சாதனை செய்கின்றனர், அதாவது அந்தப் பரமாத்மா வந்து அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்லட்டும். முக்தி-ஜீவன்முக்திக்கான ஞானம் தர வேண்டும், தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்ய வேண்டும். சந்நியாசிகளோ, சுகம் என்பது காக்கையின் எச்சத்திற்குச் சமமானது எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். அதுவும் இந்த உலகின் சுகம் அப்படித் தான் உள்ளது. ஆனால் பாரதத்தில் ஒரு போதும் சுகமே இருந்ததில்லையா என்ன? சந்நியாசிகளோ, முக்தியை விரும்புகின்றனர். அவர்கள் ஒரு போதும் ஜீவன் முக்திக்கான ஞானம் கொடுக்க முடியாது. பகவானே வந்து தான் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். சந்நியாசிகள் இராஜயோகத்தை கற்பிப்பதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஒன்றும் ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்வதில்லை. இப்போது ஒரே வழிமுறை இருக்க வேண்டும் என்று அனைவரும் சொல்லவும் செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த உலகத்திலோ ஒரே வழிமுறை இருக்க முடியாது. அநேக வழிமுறைகள் உள்ளன. தாய், தந்தை, சகோதரர்கள், சகோதரி, பெரியப்பா, மாமா அனைவரும் அநேக வழியைக் கூறுவார்கள். இப்போது அவற்றின் படி நடக்கக்கூடாது. ஒரே ஒருவரின் ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும். பகவான் வந்து ஒரு ஸ்ரீமத் தருகிறார் என்றால் பிறகு ஒரு வழிமுறையின் இராஜதானி ஆகி விடும். தேவி-தேவதைகள் எப்போதுமே இனிமையானவர்களாக இருப்பார்கள். இங்கோ அநேகர் சண்டை-சச்சரவு செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். சாஸ்திரங்களிலும் உள்ளது -- கௌரவர்-பாண்டவர் பகலில் சண்டையிட்டனர். இரவில் இனிமையானவர்களாக இருந்தனர். இங்கும் குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டுள்ளனர், எனக்குள் கோபத்தின் அம்சம் வந்து விட்டது. பாபா, நான் உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன். ஆகவே நீங்களும் பார்க்க வேண்டும் -- நாள் முழுவதிலும் யாருக்காவது நாம் துக்கம் கொடுக்கவில்லையே? யாரோடும் கருத்து வேறுபாட்டில் வராமல் இருந்தோமா? யாருக்காவது துக்கம் ஏற்படுகிற மாதிரி எந்த ஒரு தீய விஷயத்தையும் பேசாதிருந்தோமா? தீயதையோ ஒரு போதும் கேட்கக் கூடாது. அந்த மாதிரி எதையாவது பார்த்தீர்கள், கேட்டீர்கள் என்றால் பாபாவுக்குச் சொல்லி விட வேண்டும். பாபா தாம் குழந்தைகளுக்கு அனைத்தையும் புரிய வைக்கிறார். இல்லையென்றால் பழக்கம் பக்காவாக ஆகிவிடும். யாரிடமாவது எந்த ஓர் அசுத்தமான பழக்கம் இருந்தாலும் விட்டுவிட வேண்டும். இல்லையென்றால் பதவி குறைந்ததாக ஆகி விடும். மகாராஜாவுக்கு முன்னால் பிரஜைகளின் வேலைக் காரர்களை ஏழை என்று தானே சொல்வார்கள்? இந்தத் தொழிலாளர்கள் யார்? அங்கேயும் கட்டடம் கட்டுபவர்களோ இருப்பார்கள் இல்லையா? ஆக, பாபா புரிய வைக்கிறார், ஒரு போதும் உப்புநீராக ஆகக்கூடாது. கோப்படுவது மிகவும் தீயதாகும். பல பிறவிகளுக்கும் சுகத்துக்குக் கோடு போட்டதாக (வரையறுக்கப்பட்டதாக) ஆகிவிடும். தன் மீது இரக்கம் வைத்துக் கொண்டே இருங்கள். ஞான மார்க்கத்தில் நல்ல நடத்தை இருக்க வேண்டும். ஐந்து பூதங்களை விரட்டிக் கொண்டே இருங்கள். பாபா ஸ்ரீமத் தருகிறார். வேறென்ன செய்வார்? அநேகர் எழுதவும் செய்கின்றனர், பாபா, எனது கோபம் போய் விட்டது. பீடி குடிப்பது போன்ற அசுத்த பழக்கங்கள் போய் விட்டன. அப்போது தன் மீது இரக்கம் வைத்ததாக ஆகிறது இல்லையா? இப்போது ஹெவன்லி காட் :பாதர் சொர்க்கத்தின் பதவியை அடையச் செய்வதற்காக நமக்குப் படிப்பு சொல்லித் தந்து கொண்டிருக்கிறார். அது போல் புத்தியில் வருகிறதா? இந்த நஷா இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு நினைவு செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு குஷி இருக்கும். பகவானை அனைவருமே அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அறியாதிருந்த போதிலும் நன்மையோ அனைவருக்கும் நடைபெற வேண்டும். பகவான் இங்கே வந்துள்ளார் என்பது அனைவருக்கும் தெரிய வருமானால் இங்கே மிகப் பெரியதொரு கூட்டம் கூடிவிடும்.

எறும்புக் கூட்டம் போல் வந்து கூடி விடுவார்கள். சந்திக்கவும் முடியாது. அதனால் மிகுந்த விதிமுறைகளோடு இந்த டிராமா உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப் பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய்-தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மிகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்காக முக்கிய சாரம்:

1. ஞானம் மற்றும் யோகத்தைக் கற்றுக் கொண்டு, பக்தரில் இருந்து ஞானம் நிறைந்த ஆத்மா ஆக வேண்டும். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே மாயாவை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். தூய்மையாக அவசியம் ஆக வேண்டும்.

2. ஞான மார்க்கத்தில் மிக நல்ல நடத்தையை தாரணை செய்ய வேண்டும். மிகமிக இனிமையானவராக, நிரகங்காரியாக ஆக வேண்டும். தீய விஷங்களைப் பேசக் கூடாது. அபிப்பிராய பேதத்தில் வரக்கூடாது.

வரதானம்:

ஒவ்வோர் ஆத்மாவிடமும் இடைவிடாத ஆன்மிக அன்பு வைத்து அன்பு நிறைந்த விவகாரங்களைச் செய்யக்கூடிய வெற்றி மூர்த்தி ஆகுக.

எப்படி பாபாவிடம் வலுவான முடிவே இல்லாத அசையாத, அன்பு உள்ளதோ, சிரேஷ்ட பாவனை உள்ளதோ, நிச்சயம் உள்ளதோ, அது போல் பிராமண ஆத்மாக்களிடம் ஆத்மிக அன்பு, பிளவுபடாததாக, இடைவிடாததாக இருக்க வேண்டும். யாருக்காவது எப்படிப்பட்ட சம்ஸ்காரம் மற்றும் நடத்தை இருந்தாலும் பிராமண ஆத்மாக்களுக்கிடையில் முழு கல்பத்திலும் உடையாத சம்மந்தம் உள்ளது. ஈஸ்வரிய பரிவாரம் உள்ளது. பாபா ஒவ்வோர் ஆத்மாவையும் தேர்ந்தெடுத்து ஈஸ்வரிய பரிவாரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளார். இந்த நினைவு இருக்குமானால் ஆத்மிக அன்பு விடுபடாததாக இருக்கும் காரணத்தால் அன்பு நிறைந்த விவகாரங்கள் நடந்தேரும், மற்றும் எளிதாகவே வெற்றி மூர்த்தி ஆகி விடுவீர்கள்.

சுலோகன்:

யார் தான் விரும்பும் சமயம் சப்தத்தில் வந்து, விரும்பும் சமயம் சப்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டுச் செல்கிறாரோ, அவர் தான் அந்தர்முகி (உள்முகநோக்குள்ளவர்) ஆவார்.